

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/38/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113012021
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2113012021.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci proti obžalovanému P. T. a spol., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písm. b/, písm. c/, písm. e/ Trestného zákona a iné, o odvolaniach obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 13.04.2017 sp. zn. 2T/102/2013 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.10.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec sa vracia súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaných P. F. a P. Q. za vinných z účastníctva na zločine porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 21 odsek 1 písm. b/, § 20, § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a/, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/, písm. e/, § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona a z účastníctva na zločine lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 21 odsek 1 písm. b/, § 20, § 188 odsek 1, odsek 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/, písm. e/, § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona a

obžalovaných P. T. a S. F. zo zločinu porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20, § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a/, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/, písm. e/, § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona, a z obzvlášť závažného zločinu vraždy spolupáchatelstvom podľa § 20, § 145 odsek 1, odsek 2 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/, § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

obžalovaní P. F. a P. Q., v úmysle získať finančné prostriedky, v presne nezistený deň v mesiaci januári 2010 v O. nahovorili obžalovaných P. T. a S. F., aby lúpežne prepadli občana Y. Q., nar. XX. XX. XXXX, v jeho dome na adrese O., ul. W. č. XXX/XXX a keď to bude potrebné, aby ho aj bitkou - fackovaním, prinútili vydať im našetrené peniaze, pričom na jeho zastrašenie mali použiť bližšie neidentifikovanú strelnú zbraň - pištoľ kalibru 7,65 mm, ktorú im odovzdal obžalovaný P. F.; obžalovaní P. T. a S. F. po akceptovaní tohto návrhu uskutočnili lúpežné prepadnutie dňa 21. 01. 2010 v ranných hodinách tak, že cez otvor v strešnej krytine, ktorý vytvorili krátko predtým odsunutím niekoľkých škridiel, vnikli ozbrojení pištoľou a zamaskovaní kuklami na povalu a z povaly po rebríku do domu poškodeného Y. Q., začali ho prehľadávať a keď ich poškodený Y. Q. v dome prekvapil, obžalovaný P. T. namieril na neho pištoľ a obžalovaný S. F. ho zo zeme zodvihnutou vodovodnou rúrkou veľkosti 55 cm a hmotnosti 1,99 kg udrel najmenej sedemkrát silnou intenzitou do hlavy, po ktorých úderoch spadol poškodený na podlahu, kde mu obžalovaní P. T. a S. F. zviazali ruky aj nohy šnúrou na bielizeň, aby sa nemohol hýbať a po prehľadaní miestností odcudzili z domu jednu peňaženku s obnosom najmenej 1.200 Kč, druhú peňaženku s

obnosom najmenej 110 Eur a uzamknutú kovovú pokladničku s obsahom najmenej 1400 Eur a rôznymi dokladmi, pričom s odcudzenými peniazmi sa po odchode z miesta činu rozdelili aj s obžalovanými P. F. a P. Q.; poškodený Y. Q. v dôsledku úderov do hlavy utrpel zakrvácanie do komôr mozgu pri pomliaždení mozgu a zlomenine lebečnej klenby a spodiny a tieto zranenia umocnené neschopnosťou poškodeného privolať si pomoc a postupným podchladením jeho organizmu v dôsledku pretrvávajúcej veľmi nízkej teploty prostredia, viedli k zlyhaniu činnosti mozgu a neodvratnej smrti poškodeného krátko po čine.

Za túto trestnú činnosť uložil obžalovaným tresty nasledovne :

Obžalovanému P. T. podľa § 145 odsek 2 Trestného zákona s prihľadnutím na § 38 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 21 (dvadsaťjeden) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súčasne zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 23.05.2016, sp. zn. 1T/114/2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 06.12.2016, sp. zn. 6To/32/2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 48 odsek 3 písm. b/ Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona, § 78 odsek 1 Trestného zákona súd uložil obžalovanému ochranný dohľad na dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 77 odsek 1 Trestného zákona uložil obžalovanému povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody:

a/ oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,

b/ osobne sa hlásiť jedenkrát v kalendárnom mesiaci u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho bydliska,

c/ vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Podľa § 60 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona súd mu uložil aj trest prepadnutia veci a to peňazí v sume 15,74 Eur.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona vyslovil, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Obžalovanému S. F. podľa § 145 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 21 (dvadsaťjeden) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 3 písm. b/ Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona, § 78 odsek 1 Trestného zákona uložil obžalovanému ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 77 odsek 1 Trestného zákona uložil obžalovanému povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody:

a/ oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,

b/ osobne sa hlásiť jedenkrát v kalendárnom mesiaci u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho bydliska,

c/ vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Podľa § 60 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona súd mu uložil aj trest prepadnutia veci a to peňazí v sume 55 Eur.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona vyslovil, že vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Obžalovanému P. F. podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 odsek 5 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 2 Trestného zákona, § 78 odsek 1 Trestného zákona súd uložil obžalovanému ochranný dohľad na dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 77 odsek 1 Trestného zákona uložil obžalovanému povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody:

a/ oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,

b/ osobne sa hlásiť jedenkrát v kalendárnom mesiaci u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho bydliska,

c/ vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Podľa § 60 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona uložil obžalovanému aj trest prepadnutia veci a to peňazí v sume 83,- Kč.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona vyslovil, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Obžalovanému P. Q. podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona uložil obžalovanému trest prepadnutia veci a to peňazí v sume 155,75 Eur a 124,- Kč.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona vyslovil, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodenú E. P., nar. XX.XX.XXXX, odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie všetci obžalovaní, ktoré aj prostredníctvom svojich obhajcov bližšie písomne odôvodnili.

Odvolania obžalovaných P. T., S. F. a P. F. sú založené na rovnakých dôvodoch ako ich odvolania proti rozsudku Okresného súdu Trnava vydaného v tejto veci dňa 23.08.2016, ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.10.2016. Obsah týchto odvolaní je podrobne uvedený v odôvodnení uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.10.2016 sp. zn. 5To/96/2016, na ktoré v súčasnej dobe krajský súd už len poukazuje.

Obžalovaný P. Q. nad rámec dôvodov odvolania, ktoré uviedol proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 23.08.2016 predovšetkým namietal, že v trestnom konaní neboli splnené podmienky na to, aby sa viedlo proti nemu konanie ako proti ušlému. Súd mu neposielal predvolania na termíny hlavného pojednávania a preto je len predpokladom súdu, že nebol doma len kvôli tomu, aby sa skrýval alebo vyhýbal trestnému konaniu. Na termín hlavného pojednávania na deň 17.01.2017 bol riadne predvolaný, ospravedlnil sa, aj keď mu súd toto ospravedlnenie neuznal, podstatné je, že nie je možné z toho vyvodiť, že sa vyhýba trestnému konaniu tým, že sa skrýva. Úradné záznamy nič nedokazujú, nie sú dôkazom, nie je na taký dôkaz možné prihliadať, pretože sa nejedná o dôkaz zabezpečený procesným spôsobom. Obžalovanému stačilo doručiť predvolanie na hlavné pojednávanie, čo súd neurobil, napriek tomu, že obžalovaný si poštu preberá, ktorú skutočnosť je možné overiť aj v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava sp. zn. 3T/70/2013, ktoré prebieha súbežne s týmto konaním. Nedoručenie predvolania obžalovanému je vážnou procesnou chybou. Súd takto konal len s cieľom, aby obžalovaného „prekvapil“, lebo bez zákonného oprávnenia predpokladal, že po doručení predvolania sa obžalovaný zase ospravedlní a zmarí hlavné pojednávanie. Navyše súd I. stupňa ignoroval aj písomnú požiadavku obžalovaného zo dňa 12.04.2017, aby mu boli doručované predvolania na hlavné pojednávanie a na hlavnom pojednávaní dňa 13.04.2017 vo veci rozhodol rozsudkom napriek tomu, že obžalovanému predvolanie neposlal. Sudca sa mu ani len nepokúsil doručiť nielen predvolania na hlavné pojednávania ale ani rozsudok a všetko podriadiť len rýchlosti konania na úkor zásadného porušenia práv na obhajobu.

Procesný postup súdu I. stupňa namietal vo svojom odvolaní aj obžalovaný S. F.. Má za to, že v danom prípade zbytočne prišlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že na pojednávaní nebol prítomný obžalovaný Q.. Tým, že sa konanie ukončilo a vyniesol sa rozsudok, neboli splnené podmienky konania nielen voči obžalovanému Q., ale aj voči ostatným spoluobžalovaným, preto nie je možné konanie oddeliť.

Vzhľadom na v odvolaniach vytykané pochybenia súdu I. stupňa všetci obžalovaní navrhli zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Trnave, na základe riadne a včas podaných odvolaní obžalovanými, preskúmal v zmysle § 317 odsek I Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom zistil nasledovné:

Predmetnou trestnou vecou sa naposledy krajský súd zaoberal keď svojim uznesením sp. zn. 5To/96/2016 zo dňa 13.10.2016 podľa § 321 odsek 1 písm. a/ Trestného poriadku zrušil rozsudok súdu I. stupňa zo dňa 23.08.2016 a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Dôvodom takéhoto rozhodnutia krajského súdu bolo zistenie, že okresný súd dňa 23.08.2016 vyhlásil vo veci rozsudok bez toho, aby predložil vec Najvyššiemu súdu SR na rozhodnutie o návrhu obžalovaného P. Q. na odňatie a prikázanie veci.

O návrhu na odňatie a prikázanie veci rozhodol Najvyšší súd SR svojim uznesením zo dňa 30.11.2016 sp. zn. 3Ndt/25/2016 tak, že predmetnú trestnú vec Okresnému súdu Trnava neodňal.

Vyššie uvedené uznesenie Najvyššieho súdu SR bolo obžalovanému P. Q. doručené dňa 28.12.2016 na adresu trvalého bydliska spolu s predvolaním na hlavné pojednávanie na deň 23.12.2016 (č.l. 4581).

Pre neprítomnosť obžalovaného P. Q. bolo toto hlavné pojednávanie odročené na deň 17.1.2017, keď súd konštatoval, že tento obžalovaný nemá vykázané doručenie predvolania.

Z uznesenia na č.l. 4649, ktorým súd I. stupňa odročil hlavné pojednávanie a určil jeho ďalší termín deň 17.01.2017 vyplýva, že bude predvolaný obžalovaný P. Q. a predvolanie mu bude doručované prostredníctvom OO PZ.

Z obsahu „žiadosti o doručenie súdnej zásielky adresátovi“ na č.l. 4652 adresovanej Obvodnému oddeleniu PZ Brodské vyplýva požiadavka o doručenie súdnej zásielky obžalovanému P. Q., a v prípade, ak doručenie nebude možné realizovať, žiadosť o vrátenie i nedoručenej zásielky so správou o

doručovaní a dôvodenia realizácie ako aj oznámenie, či sa adresát na uvedenej adrese zdržiava alebo nie. Toto predvolanie bolo obžalovanému políciou doručené dňa 05.01.2017 (č.l. 4689).

Po tom, ako obžalovaný P. Q. doručil okresnému súdu dňa 16.01.2017 ospravedlnenie neúčasti na hlavnom pojednávaní dňa 17.01.2017 (s pripojeným dokladom o dočasnej pracovnej neschopnosti), predsedníčka senátu dňa 16.01.2017 požiadala o predvedenie obžalovaného na hlavné pojednávanie dňa 17.01.2017, ktoré realizované nebolo.

Uznesením okresného súdu zo dňa 23.01.2017 bola obžalovanému uložená poriadková pokuta. Toto uznesenie mu bolo doručené cestou polície dňa 01.02.2017 spolu s predvolaním na hlavné pojednávanie určené na deň 13.02.2017. Vydaniu tohto uznesenia predchádzalo zistenie, že obžalovaný dňa 17.01.2017 nebol u lekára, môže sa zúčastniť hlavného pojednávania, nie je ohrozený na živote a zdraví a tiež potom, ako príslušníci OO PZ Brodské telefonicky oznámili, že obžalovaného nemôžu predviesť, pretože na ich zvonenie v ranných hodinách neotváral.

Hlavné pojednávanie dňa 13.02.2017 bolo, z dôvodu opätovnej neprítomnosti obžalovaného P. Q., odročené na deň 02.03.2017, ktorý termín, podľa úpravy predsedníčky senátu zo dňa 23.02.2017, bol zmenený na deň 03.03.2017.

Z obsahu spisu vyplýva, že obžalovanému nebolo zaslané predvolanie na hlavné pojednávanie na deň 02.03.2017 ani nebol upovedomený o zmene termínu hlavného pojednávania. Súdom bolo požiadané len o jeho predvedenie, ktoré sa opätovne nepodarilo zrealizovať a tak bolo hlavné pojednávanie odročené na deň 13.04.2017. Na tento termín hlavného pojednávania nebolo obžalovanému zaslané predvolanie, opätovne bolo požiadané o jeho predvedenie a o vypátranie pobytu (č.l. 4751). Podľa správy o previerke pobytu obžalovaného na č.l. 4767 u P. Q. nebol zistený iný pobyt, než adresa trvalého bydliska v W., kde mu aj v minulosti boli cestou polície doručované súdne zásielky. Polícia vyslovila podozrenie, že obžalovaný môže mať aj informácie o termínoch konania hlavného pojednávania, preto sa v tých časoch nezdržuje v mieste bydliska, aby nemohol byť predvedený.

Opatrením zo dňa 07.04.2017 rozhodla predsedníčka senátu, že sa proti obžalovanému P. Q. podľa § 360 Trestného poriadku vykoná trestné konanie ako proti ušlému.

Na č.l. 4807 doručil obžalovaný P. Q. dňa 12.04.2017 okresnému súdu žiadosť, aby mu boli doručované predvolania na hlavné pojednávanie na adresu bydliska poštou a s predstihom, aby si mohol zariadiť pracovné povinnosti a hlavného pojednávania sa zúčastniť. Oznámil, že od rodinných príslušníkov má informáciu, že ho v mieste bydliska viackrát hľadala polícia a chcela ho predviesť na hlavné pojednávanie, z čoho usudzuje, že hlavné pojednávania sa konali, avšak predvolania nemal doručené, pracovne bol mimo bydliska a preto nebol predvedený.

Z vyššie popísané úkony súdu I. stupňa preukazujú jeho bezvýslednú snahu zabezpečiť účasť obžalovaného na hlavnom pojednávaní. Napriek tomu mal krajský súd za to, že podmienky na vykonanie konania proti ušlému neboli v prejednávanej veci dané a to napriek tomu, že nemožno vylúčiť podozrenie na snahu obžalovaného vyhýbať sa trestnému stíhaniu.

Charakteristickým rysom konania proti ušlému je to, že orgánom činným v trestnom konaní resp. súdu nie je obvinený k dispozícii a to z dôvodu jeho neprítomnosti na území Slovenskej republiky alebo vzhľadom na to, že jeho pobyt nie je týmto orgánom známy. Ide o zvláštny spôsob konania proti osobe, ktorú nemožno postaviť pred súd, pretože sa vyhýba trestnému konaniu pobytom v cudzine alebo tým, že sa skrýva.

Konanie proti ušlému je konaním, ktoré do značnej miery obmedzuje princípy spravodlivého procesu, preto musí byť vykonané iba na základe ústavnej zásady vyslovenej v článku 48 odsek 2 Ústavy SR a nielen preto, aby vec bola urýchlene skončená. Je povinnosťou súdu, ako aj všetkých orgánov činných v trestnom konaní, v priebehu celého trestného stíhania skúmať, či dôvody konania proti ušlému existujú.

Vzhľadom k tomu, že obžalovanému nebolo doručované predvolania na hlavné pojednávania, ktoré boli určené na dni 13.02.2017 a 03.03.2017, nemožno bez ďalších konkrétnych skutočností vyvodit', že v čase, keď mal byť na tieto hlavné pojednávania predvedený políciou, sa úmyselne skrýval, aby sa tak

vyhol trestnému stíhaniu. Tento záver súdu I. stupňa bol prinajmenšom predčasný, najmä s poukazom na obžalovaným tvrdené pracovné povinnosti (č.l. 4807), ktoré tvrdenie preverované nebolo.

Z vyššie uvedeného krajský súd vyvodil, že napadnutému rozsudku predchádzala podstatná chyba konania, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti, keď mal za to, že procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal napadnutému rozsudku, bolo obžalovanému Q. odňaté právo na prejednanie veci v jeho prítomnosti a ani v odvolacom konaní neboli splnené podmienky na konanie proti ušlému.

Pri svojom rozhodovaní prihliadol odvolací súd aj na ustanovenie § 362 Trestného poriadku.

Dôvodom zrušenia napadnutého rozsudku v celom rozsahu bolo najmä to, že trestná činnosť, ktorá je obžalovaným kladená za vinu v obžalobe, predstavuje jeden skutok - jednočinný súbeh trestných činov jednotlivých obžalovaných s ich rôznym podielom a mierou zavinenia, čo je potrebné skúmať a komplexne posudzovať v jednom konaní tak, aby nevznikli pochybnosti o správnom skutkových zistení.

Povinnosťou okresného súdu bude vykonať dokazovanie v zmysle § 2 odsek 10 Trestného poriadku v rozsahu, aby bol bez dôvodných pochybností zistený skutkový stav veci, zaoberať sa aj odvolacími námietkami obžalovaných vo vzťahu k ich vine a právnomu posúdeniu a pri dodržaní všetkých procesných predpisov opätovne rozhodnúť o obžalobe.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.